

Framhaldsnefndarálit

um frv. til l. um breyt. á l. nr. 64/1994, um vernd, friðun og veiðar á villtum fuglum og villtum spendýrum, með síðari breytingum.

Frá umhverfisnefnd.

Nefndin ákvað að taka málið til frekari umfjöllunar eftir að því hafði verið vísað til 3. umræðu, einkum í tilefni af breytingartillögu frá Halldóri Blöndal, sbr. þskj. 925. Nefndin fékk á sinn fund Jón Gunnar Ottósson frá Náttúrufræðistofnun Íslands, Davíð Egilson og Trausta Baldursson frá Umhverfisstofnun og Sigmar B. Hauksson frá Skotveiðifélagi Íslands.

Í fyrrnefndri breytingartillögu er í fyrsta lagi lagt til að veiðitími á öndum verði stytur, í öðru lagi að heimilt verði að skjóta skúm nærri æðarvarpi eins og kjóa og í þriðja lagi að veiðitími á rjúpum verði stytur.

Hvað varðar styttingu á veiðitíma anda taldi fulltrúi Náttúrufræðistofnunar Íslands að breytingin væri óþörf, ráðherra hefði í núgildandi lögum heimild til að stytta veiðitímann og því þyrfti ekki lagabreytingar til. Einnig benti hann á að allar umræddar andategundir sem heimilt er að veiða væru farfuglar nema stökkönd og toppönd að hluta og aðeins lítill hluti þessara stofna hefði hér vetursetu. Ef ástæða þætti til að takmarka veiðar á þessum tegundum frekar mætti vernda þær svæðisbundið samkvæmt heimildum í núgildandi lögum, sbr. 1. mgr. 18. gr. laganna og 53. gr. laga um náttúruvernd, nr. 44/1999. Fulltrúar Umhverfisstofnunar töldu einnig að breytingin væri óþörf og bentu á að ástand stofna væri breytilegt milli ára og því væri nauðsynlegt að framkvæmdarvaldið hefði svigrúm til að meta veiðitímabilið enda yrði tryggt að ákvörðunin byggðist á faglegu mati á ástandi stofnsins á hverjum tíma.

Varðandi skúminn lagðist Náttúrufræðistofnun alfarið gegn því að heimilt yrði að skjóta skúm nærri æðarvarpi eins og kjóa þar sem um 35% af heimsstofni skúms og 93% af varpstofninum á Norðurlöndum verpur hér á landi. Með lögum nr. 63/1954 hafi skúmur verið friðaður en þó hafi verið heimilt samkvæmt þeim lögum að veiða hann á tímabilinu 15. ágúst til 19. maí ár hvert og samkvæmt lögum nr. 33/1966 á tímabilinu frá 1. september til 31. mars ár hvert. Það skipti þó litlu máli þar sem skúmur sé lítið á landinu á þeim tíma. Frá gildistöku laganna frá 1994 hafi skúmur í raun verið alfriðaður þar sem heimild til að aflétta friðuninni hafi ekki verið beitt frá þeim tíma. Telur stofnunin engin rök til að breyta þeirri stefnu. Í þessu sambandi mætti einnig nefna að Íslendingar hefðu alþjóðlegum skuldbindingum að gegna. Þá var bent á 3. mgr. 7. gr. laganna sem kveður á um heimild ráðherra til að veita tímabundið leyfi til að veiða dýr sem talin eru valda tjóni og að meðan sú undanþáguheimild hefði jafnlítið verið nýtt til veiða á skúm og raun ber vitni væri ástæðulaust að rýmka veiðheimildirnar með lagabreytingu. Fulltrúar Umhverfisstofnunar tjáðu nefndinni að stofnmat Náttúrufræðistofnunar væri hinn vísindalegi grunnur sem Umhverfisstofnun byggði tillögur sínar á um veiðar á einstökum tegundum.

Prentað upp.

Hvað varðar styttingu á veiðitíma á rjúpu taldi fulltrúi Náttúrufræðistofnunar að breytingin væri óþörf. Fulltrúar Umhverfisstofnunar töldu að heimildirnar í framlögðu frumvarpi nægðu.

Með hliðsjón af framangreindu telur nefndin ekki ástæðu til að mæla með samþykkt breytingartillögunnar en telur nauðsynlegt að kannað verði hvort ástæða sé til að friða ákveðin svæði.

Í 2. umræðu gætti nokkurs misskilnings varðandi a-lið 2. tölul. í breytingartillögum nefndarinnar, þ.e. hvort sölubann væri því aðeins leyfilegt að einhver önnur takmörkun væri líka notuð. Það er skilningur nefndarinnar að sölubannsheimildin sé sjálfstæð heimild og því megi beita henni hvort sem er einni eða með öðrum takmörkunum. Til að koma í veg fyrir fyrrgreindan misskilning leggur nefndin til að orðin „innan leyfilegs veiðitímabils“ verði felld brott og samhliða því verði gerð smávægileg orðalagasbreyting þannig að í stað orðsins „stofnsins“ komi „viðkomandi stofns“. Nefndin leggur til að frumvarpið verði **samþykkt** með eftirfarandi

BREYTINGU:

Í stað orðanna „enda sé talið nauðsynlegt vegna ástands stofnsins að takmarka veiðar innan leyfilegs veiðitímabils“ í 1. efnismgr. 3. gr. komi: enda sé talið nauðsynlegt vegna ástands viðkomandi stofns að takmarka veiðar.

Gunnar Birgisson og Kolbrún Halldórsdóttir skrifa undir álitid með fyrirvara.
Þórunn Sveinbjarnardóttir og Sigurjón Þórðarson voru fjarverandi við afgreiðslu málsins.

Alþingi, 4. apríl 2005.

Guðlaugur Þór Þórðarson,
form., frsm.

Arnbjörg Sveinsdóttir.

Gunnar Birgisson,
með fyrirvara.

Kjartan Ólafsson.

Kolbrún Halldórsdóttir,
með fyrirvara.

Kristinn H. Gunnarsson.

Mörður Árnason.

Rannveig Guðmundsdóttir.